

bakterijų, virusų, grybelių, parazitų, išardomos toksinės ląstelės ir pašalinamos iš organizmo.

Šiuolaikinio pasaulio problemos

Mes kvépuojame užterštū oru (nikotinas, automobilių bei pramonės išmetamosios dujos, šiukšlių deginimas), kuriame deguonies yra per mažai. Mes valgome vitamininį netekusius produktus (perdirbtus, konservuotus, termiškai apdorotus), kuriuose taip pat mažiau deguonies. Mes netgi neteisingai kvépuojame (negliaj įkvepiame ir nevisiskai iškvepiame), tad vėl gauname nepakankamai deguonies. Įkvėpus deguonies vyksta oksigenacija – deguonies įsotinimas (plaučiuose kraujas įsotinamas deguonimi). Jei oksigenacija susilpnėja, mažėja gebėjimas efektyviai pašalinti toksinus iš organizmo, nusilpsta imuninė sistema, žmogus suserga įvairiomis ligomis, progresuoja senatininiai simptomai. Ozonas pasižymi itin stipriomis oksigenaciniemis savybėmis ir gali organizmą papildyti deguonimi.

Ką ozonas daro organizme?

Ozonas, patekęs į kūną, stiprina jame vykstančius oksidacinius procesus, o gydymas ozonu vadinas oksidacine, arba deguonies, terapija. Ozonas – tai aktyvi deguonies forma. Kraujyje jis jungiasi su krauko ir kitomis organizmo skystių ląstelėmis, pavirsdamas ozonidais, stimiliuoja antioksidantų gamybą. Ozonidai jungiasi prie eritrocitų, kurie neša deguonių audinių ląsteles, todėl pagerėja deguonies įsisavinimas audiniuose. Ozonidai jungiasi prie leukocitų, kurie atsakingi už infekcijų slopinimą, todėl stimiliuoja imuninę sistemą. O prisijungę prie kitų krauso elementų stimiliuoja augimo faktorių, dėl kurio vyksta ląstelių atsinaujinimas, dalijimasis ir augimas.

Ozono terapija greitina deguonies metabolizmą (įsisavinimą) ir stimiliuoja deguonies ato-

mų pernešimą iš krauko į ląsteles. Padidėjus deguonies kiekiui, sergamumas įvairiomis ligomis mažėja, sunaikinami mikroorganizmai, bakterijos, virusai, grybeliai kartu su pažeistomis audinių ląstelėmis. Sveikos ląstelės geriau dauginasi, stiprėja imuninė sistema, gerėja bendra organizmo būklė. Ozonas, naudojamas terapinėmis nustatytomis dozėmis, yra visiškai nepavojingas. Vokietijoje atlikti tyrimai parodė, kad iš 5 mln. gydytų ozonu žmonių šalutinis poveikis buvo stebėtas tik 0,0007 %.

Ozonas veikia leukocitus – mūsų imuninės sistemos karius, kurie gražina jėgas kovoti su priešais. Ozono terapija pasižymi detoksikuojančiu poveikiu kepenims, inkstams, kvėpavimo takams ir žarnynui, skatina gerujų bakterijų dauginimąsi, kas užtikrina sveiką ir stiprią imuninę sistemą.

Padeda laisviau kvépuoti

Pagrindiniai bronchinės astmos gydymo principai: slopinti virusinę ir bakterinę infekciją, aktyvinti imuninę sistemą, mažinti hipoksiją (deguonies trūkumą), bronchų spazmus ir alergines reakcijas. Ozono terapija būtent ir veikia šiose srityse. Ozonas turi savybę sumažinti bronchų spazmus, nes veikia bronchų ligiuosių raumenis, atpalaiduodamas NO radikalą, dėl kurio lygieji raumenys atsipalaudoja, o spazmas išnyksta. Ozonas sumažina audinių hipoksiją, kuri visada lydi sergančius bronchinius astma. Stimiliuodamas imuninę sistemą ozonas sumažina uždegimų procesus bronchų gleivinėje, sumažina biologiskai aktyvių medžiagų išsiskrimą, todėl mažėja bronchų spazminų reakcijų. Ozono terapija naudinga ir ligoniams, sergantiems létine obstrukcine plaučių liga, létiniu bronchitu. 2005 m. pasirodė tyrimų, kad ozono terapija gerina plaučių veiklą ir gali padėti kenčiantiems nuo astmos. Tačiau čia, kaip ir visur kitur, dar reikia išsamesnių tyrimų. Kol kas ozono terapija – tai daug žadantis alternatyvus gydymo būdas. Palaiksime ir pamatysime.

IDOMU

- Ozoną 1785 m. atrado olandų fizikas Martinus van Marumas, pajutęs savytę elektrostatinių mašinų skleidžiamą kvapą, tačiau tik 1840 m. gegužę vokiečių chemikas Christianas Friedichas Schönbeinas sugalvojo, kaip ji susintetinti.
- Per Pirmąjį pasaulinį karą vokiečių medikai ozonu gydė pūliuojančias ir infekcines žaizdas. Antibiotikų tuo metu dar nebuvo.
- Nors ozonas ir vandenilio peroksidas gryname pavidaile yra nuodingi, bet labai mažomis dozėmis tampa absolūciai saugūs ir itin efektyvūs.
- Daugiausia ozono yra stratosferoje, 20–25 km aukštyje, vadinamame ozono sluoksnyje, kuris sugeria trumpabangę (mažesnę kaip 300 nm) ultravioletinę spinduliuotę ir taip apsaugo gyvąją gamtą nuo žalingojo poveikio.
- Ozono terapijos specialistai žada pagerėjimą gydant apatinės nugaro dalies skausmus, kuriuos sukelia disko išvaržos. 2012 m. medicinos žurnale „Pain Physician“ buvo publikuota 12 tyrimų, nagrinėjančių ozono terapijos poveikį pacientams su disko išvarža. Nutarta, kad terapija pagerina žmonių būklę, bet su kai kuriomis išimtimis.
- 1996 m. Nobelio premijos laureatas gydytojas Otto Warburgas nustatė, kad vėžys išsvysto dėl deguonies trūkumo ląstelės.